

Moje kamarádka, floristka Levandule, zvaná Lav, a naše specialistka přes PR Cleo už jsou na místě. June, nejlepší cukrářka všech dob, tentokrát chybí, protože je se svým manželem Ryderem v Thajsku na svatební cestě. Každý den nám posílá spoustu fotek bělostných písečných pláží, křišťálově čisté vody a... Rydera.

Ryder na lehátku, Ryder ve zpěněných vlnách, Ryder s koktejlem, Ryder na jednom z těch neduživých, čoudících mopedů, na kterém projeli ostrov. Už si z toho děláme legraci, a dokonce se vsázíme, v jaké póze se nám Junein manžel představí příště.

„Zdravíčko, dámy,“ řeknu a vyhoupnu se na barovou stoličku vedle Cleo. Na stole před ní stojí talíř se šťavnatým burgerem a křupavými hranolkami. Od té doby, co čerstvě po svatbě s Daemonem otěhotněla, se cpe jako protržená. Daemon nám to dlouze líčí, když ji přijede do agentury vyzvednout. Jezdí každý den. Opečovává svou ženu, plní jí každé přání, včetně těch, která zahrnují jeho kulinářské umění.

Cleo už se zakulatily tváře a zaoblily boky, ale těhotenské břicho je na ní zatím vidět jen s velkou dávkou fantazie. S chutí se zakousne do burgeru a pozitivně přimhouří oči. Z koutku úst jí ještě visí roztavený sýr, když řekne: „Bože, to je fakt dobrota! Nechcete někdo ochutnat?“ Nabídne nám hamburger, ale Lav i já s díky odmítneme. Objednám si pivo, vytřepu si dlouhé, ještě ze sprchy vlhké vlasy, které jsem si dneska výjimečně nechala rozpuštěné.

„Holky, co si myslíte o té cukrářce, co zaskakuje za June?“ zeptám se o něco později ostatních, ale Levandule zavrtí hlavou. „Nezapomínej, že tady o práci nemluvíme.“ Levandule je naše květinová víla. V na-

ší svatební agentuře má na starosti floristické dekorace. A upřímně? Ta práce k ní dokonale sedí. S těmi jejími rozvlátnými rudými vlnami, světlou pletí, trávově zelenýma očima a drobným nosíkem sama někdy vypadá jako lesní víla. Kromě toho, že má neustále všude nějaké zbytky z květinových aranžmá, se jako víla z pohádky i chová. Má onen pověstný sedmý smysl, a když se s ní člověk baví, má pocit, jako by mu Lav viděla až na dno duše. Vyrůstala v přísně náboženské rodině někde uprostřed Iowy, v osmnácti otěhotněla, a soudě podle těch několika málo zmínek, které nám Lav poskytl, z toho její rodiče „nebyli nadšení“.

Nikdy nám neprozradila, kdo je otcem její dcery, a my jsme na ni v tomto ohledu nikdy netlačily. Až bude Lav chtít, tak nám to řekne, a já jsem poslední, kdo by strkal nos do minulosti druhých lidí. Tehdy Levandule svůj rodný dům opustila a přijela vychovávat svou dceru do New Yorku za svou tetou. Ta teď už nežije, ale tehdy to byl jeden z těch nejvíc šílených okamžiků s Lav.

Pamatuju si přesně, jak jsme ten večer seděly společně v agentuře, když Lav zničehonic najednou vyskočila a řekla: „Lidi, musím jít. Margie umřela.“ Popadla Grace, která si hrála na zemi, a jednoduše odešla. A druhý den jsme se dozvěděly, že její teta skutečně zemřela. Dostala infarkt.

Taková je Levandule. Okouzující a tak trochu spooky.

„Jo, promiň! Chtěla jsem si jenom trochu zapomlouvat. Prostě není tak dobrá jako June,“ reaguju na Levandulin komentář.

Cleo s plnou pusou přikyvuje a polkne. „Samořejmě, že není tak dobrá. Nikdo není tak dobrý jako